

A Kaszaj Kulturális Egyesület alapcélja a népi kultúrák és hagyományok megőrzése, továbbadása, terjesztése egy olyan városban, ahol pár éve ez még elég nehezen működött, ha egyáltalán működött. A civil szervezet két fő tevékenysége a táncház, illetve az autentikus népzene fiataloknak való átadása.

A táncház, amit elkezdtek szervezni, pontosabban visszahozni, hiszen a jelenség már létezett a kilencvenes évek elején, olyannyira kinőtte magát, hogy mára szerénytelenség nélkül el lehet azt mondani, hogy **Erdély legjobb táncháza**. Egy évadban, ami az iskolai periódusra korlátozódik, körülbelül 26-27 táncházat szerveznek és az átlagos résztvevők száma 100 fő fölött van.

Orendi István elmondása szerint, amikor ezt szervezni kezdték, szembesültek azzal, hogy

Udvarhelyen egyszerűen nincs népzenekar és nincsenek zenészek.

Ekkor az Udvarhely Néptáncműhely igazgatója a fejébe vette a fiatalok népzenei nevelését. El is kezdődött a zeneoktatás, ami szintén az iskolai év alatt történik, heti rendszerességgel 33-34 héten keresztül. Azért van több, mint a táncházból, mert az bőjt alatt, hat vagy hét hetet szünetel.

A képzés viszont iskolai periódusban végig tart, egyéni foglalkozásokkal, esetenként 2 tanulóval, de többel nem, mert Orendi István szerint akkor már nem lehet haladni. Ebben az évadban öten tanítottak. Ő és négy Csíkszeredából ingázó zenész. Most 58-59 tanítványuk volt, aki négy hangszere: hegedűn, nagybőgőn, brácsa és pásztorfurulyán tanulnak, kizárólag autentikus népzenet.

Lelkesedés és hangszer

A Kaszaj vezetője szerint nagyon sok mindenre szükség van, hogy szervezetük jól működjön. Először is lelkesedésre, ami Orendi szerint meg is van, továbbá hangszerekre, hiszen a kezdőknek, főleg a gyerekeknek, egy feles, háromnegyedes hegedű kell, amit egy év múlva kinőnek.

Így ők, **az SzKA-tól igényelt pénzt hegedűre, illetve nagybőgőre költenék.** „A nagybőgő méretében és árában is nagy, így sokan, nem engedhetik meg maguknak, olyanok sem, akik már évek óta bőgőznek. Ezért van az, hogy

a tanár saját bőgőjét hordozza az órákra, amin a diákok felváltva játszanak

" – mondta Orendi István, aki hozzátette, az első alkalommal megnyert pályázati összeget is hegedűre, brácsára, illetve hangszerkellékekre költötték.

Érték a hangszer

Arra a kérdésünkre, hogy miért szavazzanak szervezetükre Orendi azt válaszolta, hogy „egyszerűen azért, mert szeretnék, hogy azoknak a tanítványoknak, akiknek lehetőségük nincsen, vagy nem tudják, hogy ez maradandó lesz-e, ne legyen akadály, hogy nincs hangszer. A hangszer egy olyan érték, amire érdemes áldozni."

A Néptáncműhely vezetőjétől azt is megkérdeztük, ő kinek ítélné oda, a versenytársak közül a pályázott összeget. Elmondása szerint annak ellenére, hogy ők a tavalyi kiírásban lecsúsztak a dobogóról, úgy gondolja, hogy jó helyre került az összeg és az idei pályázók közül is gyakorlatilag bármelyik lesz a befutó, ő ugyanezen a véleményen lesz.